

Nr 286

Av herr **Karlsson, Göran, m. fl.**, *angående näringshjälpen till handikappade.*

(Lika lydande med motion nr 340 i Andra kammaren)

Syftet med den statliga näringshjälpen är att ge möjligheter till arbete och försörjning åt handikappade som inte genom andra arbetsvårdande åtgärder kan beredas utkomst genom arbete i öppna marknaden. Inom ramen för näringshjälpsverksamheten kan sålunda bidrag och/eller lån utgå upp till ett maximibelopp av 10 000 kronor för startande av egen rörelse.

Arbetsmarknadsstyrelsen har i samband med sina anslagsäskanden för budgetåret 1965/66 under anslagsposten Vissa sysselsättningsfrämjande åtgärder för handikappade m. fl. upprepat ett tidigare flera gånger framfört förslag om bemyndigande att i vissa fall få utge s. k. förnyad näringshjälp till handikappad person som tidigare fått sådan hjälp i samband med igångsättande av egen rörelse. Som framgår av statsverkspropositionen, bilaga 13, punkt C 10, har departementschefen inte ansett sig kunna biträda arbetsmarknadsstyrelsens hemställan i annan mån än i fråga om handikappade kioskägare för att finansiera åtgärder som ålägges honom på grund av de nya anvisningarna rörande kioskhandel med livsmedel och som saknar möjlighet att på annat sätt bekosta dessa åtgärder.

Även andra handikappade rörelseidkare kan självfallet på grund av olika omständigheter komma i en sådan situation att de måste stöttas ekonomiskt för att över huvud taget kunna fortsätta sin rörelse. Så har t. ex. strukturförändringarna inom näringslivet i vissa fall gjort det nödvändigt att ändra produktionsinriktning med därav orsakad kapitalkrävande nyinvestering som följd. Hårdare konkurrens och andra omständigheter, som orsakats av utvecklingen inom branschen och som den handikappade företagaren inte själv kunnat förutse eller påverka, har krävt omändring av lokaler, nyanskaffning av maskiner och verktyg, lager etc. I de fall då den handikappade inte har möjlighet att själv klara de kostnader som en sådan nyinriktning kräver kommer han i den situationen att rörelsen måste läggas ner. Förtidspension eller socialhjälp blir då i regel den utväg som återstår för att lösa försörjningsfrågan, om inte vederbörande ges ekonomiskt stöd så att han kan fortsätta rörelsen.

I likhet med arbetsmarknadsstyrelsen anser vi, att förhållandena i ovan

relaterade fall närmast är att jämställa med att starta en ny rörelse och att näringshjälp därför — efter särskild prövning och sedan förutsättningarna för vidtagande av andra arbetsvårdande åtgärder undersökts — bör utgå efter samma grunder som vid startande av egen rörelse.

Enligt nuvarande bestämmelser är näringshjälpen maximerad till 10 000 kronor. I skrivelse till Konungen den 8 oktober 1962 framhöll DVR att det statliga näringshjälpsbidraget till invalidfordon i princip borde utgå med hela anskaffningskostnaden i likhet med vad som gäller i fråga om dels de statliga bidragen till ortopediska och tekniska hjälpmedel och dels de statliga utbildningsbidragen, där kommunerna tidigare bidragit med 25 %. Om en maximering av näringshjälpsbidraget av något skäl kunde anses vara nödvändigt föreslog DVR en höjning av beloppet till 12 000 kronor.

Med hänsyn till kostnadsutvecklingen anser vi det vara fullt befogat att näringshjälpens maximibelopp höjs till minst 12 000 kronor både i fråga om bidrag till bilar och bidrag till egen rörelse. Därutöver bör arbetsmarknadsstyrelsen ha befogenhet att i vissa undantagsfall, när speciella skäl föreligger — t. ex. beträffande bidrag till invalidbilar i sådana fall där ett mycket högradigt handikapp fordrar bil med större rymlighet och med särskilt kostnadskrävande teknisk utrustning — efter särskild prövning överskrida maximibeloppet med ytterligare högst 3 000 kronor.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta

att arbetsmarknadsstyrelsen får fullmakt att bevilja förnyad näringshjälp i enlighet med vad styrelsen hemställt och vad ovan föreslagits,

att maximibeloppet för näringshjälp höjes till 12 000 kronor med befogenhet för arbetsmarknadsstyrelsen att i vissa undantagsfall när särskilda skäl föreligger och efter särskild prövning överskrida maximibeloppet med ytterligare högst 3 000 kronor.

Stockholm den 23 januari 1965

Göran Karlsson

Åke Larsson

Paul Jansson

Nils Hjorth